

STOWARZYSZENIE POKRZYWDZENI PRZEZ SYSTEM

ul. Olgi i Andrzeja Małkowskich 8/45, 97-200 Tomaszów Mazowiecki

e-mail : pokrzywdzeni.przez.system@wp.pl tel. 533015699

Tomaszów Mazowiecki, dnia 28 września 2020 r

Szanowny Pan Senator Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Przewodniczący,

Dziękując za umożliwienie wypowiedzi na posiedzeniu Komisji Ustawodawczej w dniu 23 września 2020r odnośnie projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw zawartych w senackim druku 209, przesyłam na Pana ręce poprawki do wymienionego projektu które według praktyków i znawców tematu są potrzebne, aby zmniejszyć lub wyeliminować zagrożenia i szkody dla ludzi, gospodarki Polski, zaufania obywateli do organów Państwa Polskiego a także dla zwierząt, które jeśliby zawarty w druku 209 projekt wszedł w życie w obecnym kształcie będą największymi przegranymi w wyniku tej nowelizacji.

Podam tylko jako przykład, że bezrefleksyjne zwiększenie powierzchni kocińców dla psów, która miałaby być wymagana i egzekwowana pod zagrożeniem kar, w sytuacji przepelnionych schronisk dla bezdomnych zwierząt, gdy np. w kocińcu wielkości 15 m² znajdują się obecnie 3 psy, to po wejściu nowelizacji dwa z nich będą musiały zostać poddane eutanazji, aby trzeciemu zapewnić nakazane prawem 15 m². Zatem wspomniana nowelizacja w tym zakresie stanowi wręcz śmiertelne zagrożenie na części zwierząt.

Dramat likwidacji prywatnych schronisk dla bezdomnych zwierząt prowadzonych często jako firmy rodzinne, mniej spektakularny niż szeroko dyskutowany problem likwidacji branży zwierząt futerkowych i ograniczeń dla producentów wołowiny – **jest także potężnym zagrożeniem dla gmin**, gdyż w sytuacji likwidacji schronisk prywatnych gminy zostaną skazane na wprowadzany nowelizacją monopol w prowadzeniu schronisk przez organizacje pozarządowe, które jako monopolista, będą mogły drenować budżety gmin z pieniędzy.

Pozostawiona przez projektodawców nowelizacji możliwość prowadzenia przez gminy własnych schronisk jest bez znaczenia, bo większość gmin nie będzie w stanie zbudować własnych schronisk, a te które powstaną zostaną szybko zniszczone bo ustawa przewiduje kontrole schronisk gminnych przez organizacje pozarządowe, czyli przez właścicieli konkurencyjnych schronisk, więc jeśli organizacje pozarządowe będą kontrolować konkurencyjne schroniska gminne, raczej szybko, mnożąc wobec schronisk gminnych zarzuty – doprowadzą do ich likwidacji.

Co stanowi dramat i ludzi i zwierząt projekt nie przewiduje ani odszkodowań dla właścicieli schronisk prywatnych, którzy tracą podstawę bytu i potężne środki na inwestycje, które ponieśli aby spełnić nakazane prawem wymogi, **ale nie przewiduje także co ma się stać ze zwierzętami z likwidowanych schronisk prywatnych.**

Najbardziej jednak niebezpieczna dla wszystkich obywateli Polski jest kwestia usiłowania organizacji pozarządowych do powrotu do fatalnej pierwszej wersji przepisu art 7 ust 3 projektu, który pozwalał organizacjom pozarządowym na odbieranie zwierząt właścicielom bez obecności Policji

Należy zważyć, że właśnie w celu uniknięcia samosądów i ingerencji obywateli we własność innych obywateli – państwa cywilizowane powołały stosowne służby czyli Policje. Organizacje pozarządowe mające w celach wpisaną ochronę zwierząt przy odbieraniu zwierząt nie są podmiotem bezstronnym, gdyż są na podstawie art 39 ustawy o ochronie zwierząt STRONĄ przeciwko właścicielowi zwierząt a więc nie powinny w ogóle brać udziału w czynnościach zabezpieczania dowodów (czyli zwierząt) w sprawie w której są stroną.

Co więcej organizacje pozarządowe, jeśli uda im się doprowadzić do skazania właściciela zwierząt – co jest raczej przesądzone jeśli organizacja będąc stroną postępowania prowadzi jednocześnie dochodzenie we własnej sprawie czyli wchodzi na teren gospodarstwa czy do domu, dokonuje przeszukania i zabiera zwierzęta będące dowodami, w której to sytuacji ma pełną możliwość wpływania na stan przeszukiwanych miejsc i zwierząt - to dodatkowo taka organizacja może jeszcze dostać nawet do 100 tysięcy złotych nawiązki sądowej.

W takiej sytuacji nie sposób mówić o bezstronności postępowań, a właściciele i opiekunowie zwierząt podnoszą, że dotyka ich dyskryminacja polegająca innym – gorszym traktowaniu właścicieli zwierząt niż innych obywateli Polski gdyż w konstytucyjnie chronione prawo nienaruszalności miru domowego i własności właścicieli zwierząt może ingerować inny obywatel jeśli tylko założy sobie fundację lub stowarzyszenie - podczas gdy w takie same prawa obywateli, którzy zwierząt nie mają mogą ingerować wyłącznie służby i instytucje państwowe.

Dlatego w tej sprawie – jeśli nie byłoby możliwe całkowite wyłączenie przedstawiciela organizacji pozarządowej z możliwości fizycznego uczestniczenia w odbieraniu zwierząt co byłoby faktycznie rozwiązaniem najbardziej właściwym i prawidłowym - to zwracamy się o utrzymanie zapisu, że przedstawiciel organizacji pozarządowej mógłby podjąć działania w kierunku odebrania zwierzęcia wyłącznie w obecności Policji oraz urzędowego lekarza weterynarii PIW, których opinia odnośnie podstawy odebrania byłaby wiążąca.

Pozostawienie możliwości odbierania zwierząt organizacjom pozarządowym według ich własnego uznania stanowi niezwykle groźny mechanizm destabilizowania pracy wszystkich sektorów chowu i hodowli zwierzęcej, a także ingerencji w życie obywateli nawet takich, którzy zwierząt nie mają, gdyż jak podnosi wiele osób podrzucenie martwego, lub chorego zwierzęcia na teren posesji, aby następnie jego „ujawnieniem” uzasadnić oskarżenie właściciela posesji, nie stanowi większego problemu.

Zwracamy się więc aby jeśli pozostawiono by prawo uczestniczenia w odbieraniu zwierząt przedstawicielom organizacji pozarządowych – **aby zapewnić wymóg obecności policji i urzędowego lekarza PIW – ze zdaniem w kwestii odbioru zwierząt rozstrzygającym.**

Prosimy o to także dla dobra zwierząt których już tak wiele straciło życie na skutek bezpodstawnego odbioru przez działaczy różnych organizacji, a obecnie bardzo wiele osób nie decyduje się na przygarnięcie bezdomnego zwierzęcia ze schroniska – bojąc się, najścia przez organizacje pozarządowe a więc przepisy nadające szczególne uprawnienia organizacjom pozarządowym, których interes bynajmniej w wielu przypadkach nie jest tożsamy z dobrem zwierząt – ostatecznie w dobro zwierząt uderza, bo osoba które przygarnie zwierzę niejako automatycznie zostaje wyjęta spod ochrony praw obywatelskich w zakresie ochrony miru domowego, ochrony własności oraz prywatności- więc wiele osób nie decyduje się na przygarnianie zwierząt, które skutkiem tego – pozostają w schroniskach.

Wierząc w rozagę Senatorów, że nie dadzą się zwieść pięknym hasłom, ale zechcą zobaczyć jakie będą faktyczne fatalne konsekwencje tej nowelizacji, jeśli nie zostanie skorygowana przez Senat poprawkami przekazujemy propozycje Poprawek do projektu ustawy o zmianie o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

Zestawienie zawiera poprawki oprócz tych dotyczących hodowli zwierząt futerkowych oraz zakazu uboju rytualnego na eksport, które jako branże produkcji i eksportu powinny być rozpatrywane oddzielnie z fachowcami w tym zakresie. Każda poprawka przedstawiona jest na oddzielnej stronie, z zacytowaniem na wstępie aktualnej treści danego przepisu z druku 209 którego poprawka dotyczy z uzasadnieniem na danej lub kolejnej stronie.

Prosząc o zapoznanie Państwa Senatorów z niniejszymi propozycjami poprawek i ich uzasadnieniem,

pozostają z szacunkiem

Maria Sowińska
Przedstawiciel Stowarzyszenia Pokrzywdzeni Przez System

Poprawka nr 1 do Druku 209 dotycząca Art 1 pkt 1 a oraz 1 b

Dotyczy :Definicji psa i kota rasowego która w brzmieniu druku 209 skutkuje likwidacją praktycznie wszystkich obecnie legalnych hodowli w Polsce i oraz definicji kojca narzucająca zbędna wymogi obciążające finansowo właścicieli zwierząt

Aktualne brzmienie Art 1 pkt 1 a oraz 1 b ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki nr 209)

1) w art. 4:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a–3c w brzmieniu:

3a) „kocie rasowym” – rozumie się przez to kota o odpowiednim dla rasy fenotypie, który posiada rodowód wpisany do rejestru prowadzonego przez Unię Felinologii Polskiej lub rejestru rodowodowego uznawanego przez ten związek;

3b) „kojcu” – rozumie się przez to ogrodzoną przestrzeń przeznaczoną do utrzymywania psa poza pomieszczeniem mieszkalnym z dostępem do światła dziennego, uniemożliwiająca wydostanie się psa poza teren, posiadającą zadaszenie oraz co najmniej w połowie swojej powierzchni utwardzone podłoże

b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) „psie rasowym” – rozumie się przez to psa o odpowiednim dla rasy fenotypie, który posiada rodowód wpisany do Polskiej Księgi Rodowodowej prowadzonej przez Związek Kynologiczny w Polsce albo do zagranicznego rejestru rodowodowego uznawanego przez ten związek;”

Poprawka do Art 1 pkt 1 a oraz 1 b ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw

1) w art. 4:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a oraz 3b w brzmieniu:

3a) „kocie rasowym” – rozumie się przez to kota o odpowiednim dla rasy fenotypie, który posiada rodowód wpisany do rejestru prowadzonego **przez polską organizację hodowców posiadającą wpis do Krajowego Rejestru Sądowego będącą członkiem felinologicznej organizacji światowej wpisanej do rejestru sądowego;**

3b) „kojcu” – rozumie się przez to ogrodzoną przestrzeń przeznaczoną do utrzymywania psa poza pomieszczeniem mieszkalnym z dostępem do światła dziennego, uniemożliwiająca wydostanie się psa poza teren **oraz zapewniająca możliwość schronienia przed warunkami atmosferycznymi w zakresie potrzeb danej rasy posiadającą co najmniej częściowe zadaszenie oraz co najmniej częściowo utwardzoną powierzchnię na przestrzeni pozwalającej na swobodne poruszanie się psa.**

b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

10 a) „psie rasowym” – rozumie się przez to psa o odpowiednim dla rasy fenotypie, **który posiada udokumentowany w trzech pokoleniach rodowód wpisany do Polskiej Księgi Rodowodowej prowadzonej przez krajowe stowarzyszenia kynologiczne wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego na dzień wejścia w życie ustawy , będące członkiem światowego stowarzyszenia kynologicznego wpisanego do sądowego rejestru danego kraju ”,**

Uzasadnienie poprawki w zakresie Art 1 pkt 1 a 3a oraz pkt1 b :

Nie może być monopolu jednej organizacji pozarządowej czyli Związku Kynologicznego w Polsce (ZKwP) w zakresie hodowli psów oraz jednej organizacji pozarządowej czyli Unii Felinologii Polskiej w zakresie hodowli kotów uznawanych za zwierzęta rasowe, gdyż jest niedopuszczalne wskazanie nazwy konkretnej organizacji pozarządowej w ustawie jako sprzeczne z wymogami dla tworzenia ustawy oraz byłby to przepis niekonstytucyjny, godzący w zasadę równego traktowania podmiotów przez władze publiczne. Monopol w zakresie uznawania statusu zwierzęcia jako

rasowego przyznany jednej, konkretnej organizacji grozi jest bardzo niebezpieczny bo grozi upadkiem hodowli rasowych psów i kotów w Polsce ponieważ w przypadku rozwiązania takiej organizacji pozarządowej posiadającej monopol, a więc przy braku alternatywnych podmiotów do prowadzenia uznawanych ksiąg rodowodowych nagle okaże się, że w Polsce hodowla kotów i psów rasowych w których Polska odnosi obecnie sukcesy, nie istnieje. Ponadto wprowadzenie przepisu uznającego za zwierzęta rasowe jedynie zwierzęta wpisane do ksiąg rodowodowych prowadzonych przez monopolistę, w przypadku psów przez Związek Kynologiczny w Polsce (ZKwP) - **od daty wejścia przepisu zmieniającego definicję psa rasowego - wszyscy właściciele psów rasowych nabytych od innych związków kynologicznych niż ZKwP staliby się właścicielami zwierząt, które utraciłby status zwierząt rasowych tracąc wartość finansową, a hodowcy takich stowarzyszeń pozostałoby z grupami zwierząt, które przestają być rasowymi nie mogłyby zostać sprzedane** – co stanowiło by niedopuszczalną ingerencję w prawa majątkowe zarówno hodowców jak też osób które nabyły psy w przekonaniu, że nabywają psy rasowe, gdyż hodowla z której nabyli psa, spełniała wszelkie przepisy ustanowione prawem polskim, a zmiana prawa skutkując pozbawieniem wartości psów jako zwierząt rasowych spowodowałaby straty w majątku zarówno hodowców jak też osób które do dnia wejścia w życie nowelizacji nabyłyby psa z legalnych obecnie hodowli.

Reasumując :

Konieczne jest wprowadzenie poprawki do definicji kota i psa rasowego zawartej w druku senackim209, eliminującej zawarty w przepisie w tym druku monopol w odniesieniu do kotów Unii Felinologii Polskiej oraz w odniesieniu do psów Polskiego Związku Kynologicznego - zarówno dla zapewnienia zgodności przepisu z Konstytucją, jak także dla ochrony hodowli w Polsce w tym zabezpieczenia cennych linii genetycznych, których przechowania nie można opierać w odniesieniu do każdego z gatunków o byt wyłącznie jednej organizacji pozarządowej a także dla ochrony praw hodowców zrzeszonych w innych niż Unia Felinologii Polskiej i Polski Związek Kynologiczny, którzy prowadząc do tej pory legalną działalność – poprzez zapisy w druku 209 doznałoby poważnych strat majątkowych , gdyż posiadane przez nich psy które obecnie mają wartość kilku tysięcy złotych za jedno zwierzę, w wyniku definicji zawartej w projekcie druk 209 stały by się zwierzętami, bez żadnej wartości handlowej, a także z zakazem zbycia o czym stanowi inny przepis projektu w Druku 209, skazując obecnie legalnych hodowców na utrzymanie grup psów, których nie będą mogli sprzedać.

Poprawka jest też konieczna dla obrony praw nabytych osób które kupiły zwierzęta z innych niż ZKwP , obecnie legalnych hodowli, wydając na zakup zwierzęcia rasowego kilka tysięcy złotych, które po wprowadzeniu przepisu zmieniającego definicję psa rasowego poprzez powiązanie jej wyłącznie z rejestrem ZKwP – straciłyby całkowicie wartość handlową stając się zwierzętami nierasowymi, co pozbawiłoby właścicieli takich zwierząt środków finansowych ulokowanych w inwestycji zakupu rasowego zwierzęcia.

Ponadto utrzymanie niesprzedawanych zwierząt , pozbawionych przez zmianę ustawy statusu zwierząt rasowych przekroczyłoby możliwości byłych hodowców i jest poważne zagrożenie, że psy obecnie mające status rasowych, po utracie tego statusu - powiększyłyby grupę zwierząt bezdomnych.

Uzasadnienie poprawki w zakresie Art 1 pkt 1 b.

Poprawka do definicji kojca jest konieczna, gdyż w brzmieniu obecnym tego przepisu w druku 209 właściciele zwierząt otrzymujący psy w dużych kojcach musieliby zadaszyć i utwardzić czasem bardzo duże powierzchnie, co jest zupełnie zbędne z punktu widzenia celu przepisu, aby w przypadku opadów zwierzę miało zagwarantowaną część kojca zadaszoną i utwardzoną, co jest spełnione bez konieczności nakładania kosztowych, a całkiem zbędnych wymogów aby utwardzona było konkretnie połowa kojca, gdyż byłby to przepis nakładający większe obciążenia na właścicieli większych kojców. Jednocześnie poprawka zapewnia wymóg aby zwierzę zgodnie z potrzebami rasy miało zabezpieczenie od warunków atmosferycznych

Poprawka nr 2 do Druku 209 dotycząca Art 1 pkt 3a , 3b oraz 3 c

Dotyczy : Uprawnienia przedstawicieli organizacji pozarządowych do odbierania zwierząt właścicielom

Aktualne brzmienie Art 1 pkt 3a ,3b oraz 3 c ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

3) w art 7

a) ust 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy dalsze pozostawanie zwierzęcia u dotychczasowego właściciela lub opiekuna zagraża jego życiu lub zdrowiu, organizacja pozarządowa wpisana na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1, w asyście policjanta, strażnika gminnego lub lekarza weterynarii, odbiera mu zwierzę, zawiadamiając o tym niezwłocznie wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w celu podjęcia decyzji w przedmiocie odebrania zwierzęcia. W razie stwierdzenia przez policjanta, strażnika gminnego lub lekarza weterynarii braku zagrożenia życia lub zdrowia zwierzęcia, odstępuje się od odebrania zwierzęcia.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Każdy, w przypadku, gdy działanie lub zaniechanie właściciela bezpośrednio zagraża życiu lub zdrowiu zwierzęcia, może, po uprzednim telefonicznym zawiadomieniu Policji lub straży gminnej, odebrać zwierzę właścicielowi. Zwierzę niezwłocznie przekazuje się Policji lub straży gminnej. O zabraniu zwierzęcia Policja lub straż gminna niezwłocznie zawiadamia wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w celu podjęcia decyzji w przedmiocie odebrania zwierzęcia.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, 3 i 3a, kosztami udziału lekarza weterynarii, transportu, utrzymania i koniecznego leczenia zwierzęcia obciąża się jego dotychczasowego właściciela lub opiekuna. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, 3 i 3a, jeżeli interwencja była nieuzasadniona, kosztami transportu, utrzymania i koniecznego leczenia zwierzęcia oraz udziału podmiotów, o których mowa w ust. 3, obciąża się organizację pozarządową wpisaną na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1.”;

Poprawka do Art 1 pkt 3a , 3b oraz 3 c ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

3) w art 7

a) ust 3 otrzymuje brzmienie

„3 W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy dalsze pozostawanie zwierzęcia u dotychczasowego właściciela lub opiekuna zagraża jego życiu, policjant, strażnik gminny powiatowy lekarz weterynarii lub upoważniony przedstawiciel organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt o której mowa w art 34 e ust 1 w obecności Policji oraz urzędowego lekarza weterynarii odbiera mu zwierzę, i umieszcza odebrane zwierzę odpowiednio do jego gatunku w schronisku, gospodarstwie z którymi gmina ma podpisane umowy lub ogrodzie zoologicznym zawiadamiając o tym w dniu zdarzenia albo najpóźniej w najbliższym dniu roboczym wójta (burmistrza, prezydenta miasta), celem podjęcia decyzji w przedmiocie odebrania zwierzęcia. W przypadku braku możliwości natychmiastowego przewiezienia zwierzęcia a w szczególności gdy transport zagrażałby życiu zwierzęcia, zwierzę może być pozostawiane u dotychczasowego właściciela lub opiekuna pod nadzorem Policji i lekarza weterynarii o którym mowa w art 11a ust 2 pkt 8 u.o.z do czasu ustania przyczyny uniemożliwiającej transport zwierzęcia. W razie stwierdzenia przez policjanta, strażnika gminnego lub urzędowego lekarza weterynarii braku zagrożenia życia lub

zdrowia zwierzęcia, odstępuje się od odebrania zwierzęcia.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Każdy, w przypadku, gdy działanie lub zaniechanie jakiegokolwiek osoby bezpośrednio zagraża życiu lub zdrowiu zwierzęcia, ma obowiązek powiadomić Policję lub straż gminną lub Powiatowego Lekarza Weterynarii

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 oraz ust 3 kosztami udziału lekarza weterynarii, transportu, utrzymania i koniecznego leczenia zwierzęcia **udokumentowanymi co do faktu ich poniesienia oraz konieczności ich poniesienia w odniesieniu do jednoznacznie identyfikowanego zwierzęcia** obciąża się jego dotychczasowego właściciela lub opiekuna **jeśli zostanie on skazany prawomocnym wyrokiem za znęcanie się nad tym zwierzęciem** . W przypadkach, o których mowa w ust. 1, 3 i 3a, jeżeli interwencja była nieuzasadniona, kosztami transportu, utrzymania i koniecznego leczenia zwierzęcia oraz udziału podmiotów, o których mowa w ust. 3, obciąża się organizację pozarządową wpisaną na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1, **jeśli dana organizacja dokonała odbioru tego zwierzęcia lub doprowadziła do odbioru zwierzęcia.**”;

Uzasadnienie Poprawki dla Art 1 pkt 3a

– **Poprawka obejmuje wpisanie jako podmiotów uprawnionych do interwencyjnego odebrania zwierzęcia Powiatowych Lekarzy Weterynarii oraz Policję i Straż Gminną – jako podmioty mogące samodzielnie odbierać zwierzęta**, gdyż ustalenie tak jak ma to miejsce w obecnym brzmieniu przepisu w druku 209 wyłączności organizacji pozarządowych do odbierania zwierząt, ubezwłasnowolniałaby służby państwowe.

- **Poprawka doprecyzowuje miejsce w którym ma zastać umieszczone czasowo odebrane zwierzę**
- **Poprawka precyzuje dokładnie termin**, w jakim wójt, burmistrz lub prezydent miasta ma zostać powiadomiony o czasowym odebraniu zwierzęcia
- **Poprawka obejmuje także wykreślenie sformułowania „lub zdrowiu”** , gdyż sformułowanie „zagrożenie zdrowia” otwiera drogę do nadużyć tego przepisu i odbierania zwierząt w tym nadzwyczajnym trybie opisanym w art 7 ust 3 przewidzianym dla sytuacji wyjątkowo drastycznych, gdzie interwencja jest niecierpiąca zwłoki, a więc powinna się odnosić do stanu zagrożenia życia, a zagrożenie zdrowia powinno skutkować wszczęciem postępowania w zwykłym trybie art 7 ust 1 – jako nie spełniające wymogu sytuacji „niecierpiącej zwłoki”

Główny założeniem poprawki jest aby specjalny interwencyjny tryb odbioru zwierzęcia był stosowany wyłącznie w sytuacjach użycie takiego trybu uzasadniających, a także aby wójt, burmistrz czy prezydent miasta miał cały czas postępowania zwierzę w swojej pieczy z możliwością zlecenia niezależnych oględzin, aby zapobiec obecnie permanentnym sytuacjom że organizacje pozarządowe zabierają ze sobą zwierzę z interwencji uniemożliwiając weryfikację zasadności odbioru zwierzęcia

Rozwinięcie uzasadnienia

Jest bardzo kontrowersyjnym, czy organizacje pozarządowe w ogóle powinny mieć uprawnienia do odbioru zwierząt, a więc do ingerowania w prawo własności właścicieli zwierząt w sytuacji, gdy w prawo własności obywateli, którzy zwierząt nie mają mogą ingerować wyłącznie organy państwa, a więc inne - gorsze traktowanie osób posiadających zwierzęta poprzez dopuszczenie aby w ich prawo własności ingerowały inne podmioty niż służby państwowe , stanowi faktycznie dyskryminację.

Co więcej ponieważ odbiór zwierzęcia stanowi jednocześnie zabezpieczenie dowodu w sprawie karnej, którą organizacja pozarządowa jednoczesne inicjuje przeciwko właścicielowi zwierzęcia a

organizacja pozarządowa w sprawie karnej przeciwko właścicielowi zwierzęcia jest stroną przeciwną do właściciela zwierząt, gdyż na podstawie art 39 ustawy o ochronie zwierząt wykonuje prawa pokrzywdzonego. Tak więc w związku ze zbiegiem art 39 oraz art 7 ust 3 organizacja pozarządowa w tym samym postępowaniu jest jednocześnie stroną zainteresowaną określony rozstrzygnięciem postępowania, czyli doprowadzeniem do skazania właściciela zwierzęcia a jednocześnie we własnej sprawie w której jest stroną prowadzi czynności dochodzeniowe i zabezpiecza dowody co stanowi sytuację niedopuszczalną, gdyż pozbawia postępowanie spełnienia wymogu obiektywizmu i daje możliwości manipulowania dowodami i ukrywania stanu faktycznego. Są podstawy do obaw, że właśnie okoliczność iż organizacje prowadzą czynności zabezpieczania dowodów w sprawach w których są stroną skutkuje wyrokami skazującymi właścicieli zwierząt nie w związku ze stanem faktycznym, ale w związku ze stronniczością postępowania przygotowawczego w którym na prawach organu uczestniczy organizacja pozarządowa, będąc jednocześnie stroną w tej sprawie.

Należałoby rozważyć całkowite usunięcie z art 7 ust 3 możliwości odbioru zwierzęcia przez przedstawiciela organizacji pozarządowej, ale jedliby zostało utrzymane uprawnienie organizacji pozarządowej do odbioru zwierząt, to to uprawnienie jest koniecznym odpowiednio obwarować zarówno specjalną weryfikacją takich organizacji o czym mowa w art 34 e pkt 1 ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt (druk senacki 209) jak też zastrzeżeniem, że organizacja pozarządowa mogłaby dokonać odbioru tylko w obecności Policji czuwającej nad przestrzeganiem prawa w czasie odbioru oraz urzędowego lekarza, który bezstronnie czyli nie w interesie właściciela zwierzęcia, ale też nie w interesie organizacji zamierzającej zwierzę odebrać dokonałby oceny zasadności odbioru. Warto nadmienić, że w obecnie obowiązującej ustawie to Policja i Straż Gminna jest wskazana w pierwszej kolejności jako uprawniona do odbioru zwierząt, natomiast w nowelizacji zawartej w druku 209, te podmioty zostały usunięte, a więc poprawką Senatu jest celowym a nawet koniecznym przywrócić Policji i Straży Gminnej uprawnienie do samodzielnego odbioru zwierząt, bez ograniczenia roli tych służb jedynie do asystowania organizacji pozarządowej.

– **Poprawka precyzuje też dokładnie termin, w jakim wójt, burmistrz lub prezydent miasta ma zostać powiadomiony o czasowym odebraniu zwierzęcia.** Obowiązujący obecnie a także znajdujący się w brzmieniu przepisu w druku 209 nieprecyzyjny i dopuszczający różne interpretacje termin „niezwłocznie” skutkuje tym, że organizacje pozarządowe często zgłaszają wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta fakt dokonania odbioru zwierzęcia dopiero po kilku tygodniach a nawet miesiącach, kiedy to wójt, burmistrz, czy prezydent miasta nie mają już żadnej możliwości zweryfikowania zasadności dokonanego odbioru zwierzęcia i z konieczności, ni mogąc czynić własnych ustaleń bo zwierzę zostało kilka miesięcy wcześniej przez organizację pozarządową zabrane i wywiezione – może prowadzić postępowanie wyłącznie na materiałach dostarczonych przez organizację, które z natury rzeczy są materiałami stronniczymi popierającymi stanowisko organizacji, w której to sytuacji organ prowadzący postępowanie administracyjne nie ma możliwości zweryfikowania tych materiałów np. przez zlecenie oględzin zwierzęcia biegłemu. Termin „najpóźniej w najbliższym dniu roboczym” zabezpiecza możliwość weryfikacji przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta zasadności dokonanego odbioru zwierzęcia, aby wydana decyzja oparta była na postępowaniu administracyjnym rozpatrującym wszelkie okoliczności sprawy, a nie jedynie punkt widzenia podmiotu, który zwierzęta już zabrał czyli zazwyczaj organizacji pozarządowej. Należy podkreślić, że dla ustalenia istnienia sytuacji „niecierpiącej zwłoki”, a taka okoliczność musi mieć miejsce dla uzasadnienia odbioru zwierzęcia przed wydaniem decyzji administracyjnej w tym przedmiocie o czym stanowi art 7 ust 3 - nie ma żadnej potrzeby robienia jakichkolwiek badań laboratoryjnych, gdyż stan jednoznacznie wskazujący na zagrożenie życia a więc konieczność odebrania w okoliczność „niecierpiąca zwłoki” ma być widoczny w sposób oczywisty i ewidentny a więc jako taki nie wymagający żadnych dodatkowych badań.

Dotychczasowa praktyka wskazuje że przedstawiciele organizacji pozarządowych określenie o obowiązku „niezwłocznego” powiadomienia wójta, burmistrza, czy prezydenta miasta o dokonanym odbiorze interpretują jako zgłoszenie bez zwłoki po tym, jak w przeciągu tygodni.

miesiący , a nawet lat wytworzą mnożąc badania kliniczne jakiś materiał do obciążenia właściciela odebranego zwierzęcia, przy czym badania krwi, operacje chirurgiczne i inne zabiegi dokonywane po upływie tygodni lub miesięcy od odebrania zwierzęcia – w żadnym razie nie mogą uzasadniać wstecz odbioru tego zwierzęcia , jako w chwili odbioru nieznaną, a dokonane po odebraniu, kiedy na stan zdrowia i utrzymania zwierzęcia miała już wpływ organizacja, która to zwierzę zabrała.

- **Poprawka precyzuje też obowiązek umieszczenia czasowo odebranego zwierzęcia w konkretnie wskazanym miejscu**, analogicznie jak to ma miejsce w sytuacji czasowego odbioru zwierzęcia w tak zwanym „zwykłym trybie” opisanym w art 7 ust 1 czyli w zależności od gatunku zwierzęcia w schronisku pod nadzorem Powiatowego lekarza Weterynarii lub gospodarstwie rolnym z którym dana gmina ma podpisaną stosowną umowę lub w ogrodzie zoologicznym, tak, aby wójt, burmistrz lub prezydent miasta miał dostęp do odebranego zwierzęcia, mógł zlecać jego badania, oraz dokonać zabezpieczenia na czas postępowania lub zwrotu właścicielowi w przypadku wydania decyzji o odmowie czasowego odebrania zwierzęcia właścicielowi.

Obecnie w związku z brakiem wskazania miejsca umieszczenia zwierzęcia odbieranego w trybie art 7 ust 3,, które to miejsce umieszczenia zwierzęcia nie jest także wskazane w projekcie zawartym w druku senackim 209, istnieje stała praktyka, że organizacja pozarządowa zabiera zwierzę ze sobą i wszelka weryfikacja stanu zwierzęcia a więc zasadności odbioru staje się dla wójta , burmistrza , lub prezydenta miasta niemożliwa. Ta sytuacja uniemożliwia zarówno zwrot zwierzęcia właścicielowi, gdy organ odmówi wydania decyzji o czasowym odebraniu zwierzęcia, bo organizacje w takich sytuacjach permanentnie uchylają się od zwrotu zwierząt, a także uniemożliwia organowi administracji właściwe, czyli wszechstronne i obiektywizowane ustalenie stanu faktycznego, co skutkuje nader często wydawaniem błędnych, krzywdzących właścicieli zwierząt decyzji o odebraniu zwierzęcia, opartych wyłącznie na materiałach dostarczanych przez organizację która zwierzę zabrała, a więc nie jest bezstronna w warunkach braku możliwości zweryfikowania przez organ materiałów dostarczanych przez organizację, gdyż organizacje nie udostępniają odebranych zwierzęcia do badań weryfikacyjnych, a wójt, burmistrz lub prezydent miasta w licznych przypadkach nawet nie jest w stanie ustalić, gdzie organizacja przetrzymuje zwierzę i czy zwierzę to przeżyło odbiór, co jest z kolei ważne dla naliczania kosztów za przechowanie zwierzęcia, którymi organizacje obciążają budżety gmin przed docelowym obciążeniem właścicieli zwierząt.

- **Poprawka obejmuje także wykreślenie sformułowania „lub zdrowiu” , gdyż sformułowanie „zagrożenie zdrowia” otwiera drogę do nadużyć tego przepisu** i odbierania zwierząt w tym nadzwyczajnym trybie opisanym w art 7 ust 3 przewidzianym dla sytuacji wyjątkowo drastycznych. Tryb nadzwyczajny opisany w art 7 ust 3 , czyli zabieranie obywatelowi własności bez wyroku sądu i bez wcześniejszego postępowania administracyjnego gdzie właściciel mógłby się wypowiedzieć powinien być stosowany wyłącznie do sytuacji zagrożenia życia . Natomiast w sytuacjach w których, gdy występuje ewentualne zagrożenie zdrowia ale bez zagrożenia życia , czyli nie ma okoliczności niecierpiącej zwłoki - może i powinno być prowadzone normalnego postępowanie administracyjne w trybie zwykłym czyli wskazanego w art 7.ust 1 aktualnie obowiązujących przepisów ustawy o ochronie zwierząt, gdzie decyzja w przedmiocie czasowego odebrania zwierzęcia poprzedzona jest postępowaniem administracyjnym w którym właściciel zwierzęcia może się wypowiedzieć i przedłożyć dowody. Obecnie art 7 ust 3 jest permanentnie nadużywany do odbierania zwierząt nawet w związku z niewielkimi uchybieniami pielęgnacyjnymi, gdyż pod pojęcie „zagrożenie zdrowia” można podciągnąć praktycznie każdy stan zwierzęcia . Były przypadki odbierania zwierząt w związku z nieuczesanym lub zabrudzonym futrem, nadmierną zdaniem przedstawiciela organizacji otyłością zwierzęcia, lub brudnymi uszami zwierzęcia , lub nieobciętymi pazurami.

Tak więc uzasadniona i konieczna jest poprawka nakazująca wskazanie miejsca umieszczenia czasowo odebranego zwierzęcia, gdyż musi być ono dostępne zarówno dla oględzin weryfikacyjnych zasadności odebrania zwierzęcia, jak też być dostępne do zwrócenia właścicielowi

w okolicznościach wskazanych w art 7 ust 6 (uniewinnienie właściciela, umorzenie postępowania administracyjnego lub karnego)

Obecnie zwierzęta zabierane przez organizacje pozarządowe w trybie art 7 ust 3 stają się niedostępne do jakichkolwiek badań weryfikacyjnych, a gdy przychodzi do zwrócenia zwierząt właścicielom organizacje praktycznie zawsze uchylają się od zwrotu twierdząc, że zwierzęta już nie żyją lub uciekły.

Czasowo odebrane zwierzę musi być cały czas postępowania w gestii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta pod opieką podmiotu z którym gmina ma stosowane umowy, aby możliwe były badania weryfikacyjne zwierzęcia, oraz aby możliwy był jego zwrot właścicielowi w okolicznościach

Ponadto są sytuacje, że stan zwierzęcia jest ciężki na tyle, że transport może zagrażać jego życiu, a więc celowym jest zabezpieczenie zwierzęcia i udzielenie mu pomocy na miejscu i doprowadzenie do ustabilizowania stanu oraz sprowadzenia specjalistycznego transportu.

Ten przepis pozwoli także na znalezienie mogącego przyjąć zwierzę np. ogrodu zoologicznego w przypadku zwierzęcia wymagającego umieszczenia w ogrodzie zoologicznym, a także ustalenia schroniska lub gospodarstwa gdzie zwierzę miałyby zostać przewiezione - gdyby schronisko lub gospodarstwo z którym gmina ma umowę - nie było w stanie zwierzęcia przyjąć

Uzasadnienie Poprawki dla Art 1 pkt 3b:

Nie ma żadnych podstaw by założyć, że wyłącznie zaniechania lub działania właściciela lub opiekuna zwierzęcia mogą zagrażać zdrowiu lub życiu zwierzęcia, ponieważ zdrowiu czy życiu zwierzęcia mogą zagrażać działania osób trzecich np., skłóconego sąsiada . Natomiast samodzielne odbieranie zwierząt obywatelom przez innych obywateli byłoby akceptacją formy samosądu , otwierałoby drogę do nadużyć np. kradzieży zwierząt oraz stanowiłoby zagrożenie także dla interwencyjnych jeśli by odbierali zwierzę niebezpieczne

Uzasadnienie Poprawki dla Art 1 pkt 3c

W obecnym brzmieniu przepisu art 7 ust 4 zawartym w druku senackim 209 tak samo jak w brzmieniu obowiązującej obecnie ustawy nie jest zaznaczone, że kosztami związanymi z czasowym odbiorem zwierzęcia obciąża się właściciela zwierzęcia lub opiekuna tylko w przypadku, gdy zostanie właściciel lub opiekun prawomocnie skazany. W związku z powyższym mają miejsce sytuacje w których egzekwowane są w drodze egzekucji administracyjnej koszty transportu , utrzymania i leczenia czasowo odebranego zwierzęcia od osób, które nie były skazane , ani nawet oskarżone w danej sprawie. Obecnie np skazany może zostać np. właściciel zwierząt a koszty są egzekwowane od osoby która sprawowała w pewnych okresach czasu opiekę ale nie była w danej sprawie skazana .Obecnie są takie konkretne przypadki że jest prowadzona egzekucja administracyjna kosztów utrzymania i leczenia psów od nieoskarżonego opiekuna zwierzęcia podczas gdy skazany był właściciel. Dlatego też doprecyzowanie, że kosztami można obciążyć właściciela lub opiekuna zwierzęcia wyłącznie , gdy zostanie on prawomocnie skazany za znęcanie się nad zwierzęciem którego koszty utrzymania, transportu i leczenia ma ponieść.

Główną zasadą w państwie prawa jest, aby konsekwencji czynu zabronionego **nie** ponosiła osoba niewinna, **a więc doprecyzowanie, że koszty ponosi wyłącznie osoba skazana – jest konieczne.**

Konieczne jest także zweryfikowanie czy koszty którymi ma być obciążony skazany zostały poniesione faktycznie i czy były to koszty konieczne oraz jednoznacznie przypisane konkretnemu zwierzęciu. Obecnie powszechną jest praktyka że organizacja pozarządowa, która zwierzę odebrała jedynie oświadcza – jakie koszty poniosła na utrzymanie i leczenie zwierząt poniosła i załącza faktury gdzie nie ma identyfikacji zwierzęcia i zabiegu weterynaryjnego a jedynie ogólne stwierdzenia że wobec jakiegoś zwierzęcia stanowiącego własność danej organizacji dokonano bliżej nieokreślonej usługi weterynaryjnej – co nie pozwala stwierdzić na czym polegało leczenie za

które wystawiono fakturę i było to konieczne oraz czy w ogóle dotyczyło zwierzęcia którego sprawa dotyczy, podobnie jak np. nie będące fakturami zestawienia kosztów utrzymania czasowo odebranych zwierząt przez organizacje są przedstawione w sposób uniemożliwiający weryfikację, czy koszty te zostały poniesione rzeczywiście i czy dotyczyły zwierzęcia z danego postępowania.

Tak więc dla zapewnienia aby koszty czasowego odebrania zwierzęcia ponosiła osoba faktycznie wyłącznie prawomocnie skazana, ale także aby były to zweryfikowane rzeczywiste koszty dotyczące faktycznie danego zwierzęcia – wprowadzenie poprawki jest celowe i konieczne, dla ugruntowania społecznego poczucia sprawiedliwości i zaufania do Państwa.

Poprawka nr 3 do Druku 209

Dotyczy Doprecyzowanie kto i w jakim terminie zwraca czasowo odebrane zwierzę właścicielowi jeśli postępowanie zostanie umorzone lub właściciel zwierzęcia zostanie uniewinniony. Dotyczy przepisu art 7 ust6 aktualnie obowiązującej ustawy o ochronie zwierząt

Proponuje się w Art 1 po pkt 3 c ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209) **dodać punkt d zmieniający w art 7 ust 6 w brzmieniu**

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6 Odebrane zwierzę podlega zwrotowi, jeżeli sąd nie orzeknie w trybie art. 35 ust. 3 przepadku zwierzęcia, a także jeżeli postępowanie karne w tej sprawie zostanie umorzone. **Zwrotu zwierzęcia dokonuje w przebiegu do 3 dni roboczych od daty zajścia okoliczności skutkujących zwrotem zwierzęcia dokonuje wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy terytorialnie dla prowadzenia postępowania w przedmiocie czasowego odebrania zwierzęcia, o ile zwierzę nie zostało wcześniej zwrócone na mocy Postanowienia Policji, Prokuratora Lub Sądu o zwrocie dowodów lub rzeczy zatrzymanych w czasie przeszukania**”

Uzasadnienie dla dodania w Art 1 po pkt 3c pkt 3d :

Obecne brzmienie przepisu art 7 ust 6 o treści:”Odebrane zwierzę podlega zwrotowi, jeżeli sąd nie orzeknie w trybie art. 35 ust. 3 przepadku zwierzęcia, a także jeżeli postępowanie karne w tej sprawie zostanie umorzone” sprawia, że przepis ten pozostaje martwy, bo brak wskazania :kto w jakim terminie ma dokonać właścicielowi zwierzęcia zwrotu zwierzęcia..

W państwie prawa, jeśli w trybie administracyjnym (natychmiastowym) własność była obywatelowi czasowo odebrana – to w takim samym trybie natychmiastowym przez organ administracji powinna mu być zwrócona.

W aktualnym brzmieniu przepis pozostaje martwy a rolnik czy inny właściciel zwierzęcia, żeby odzyskać czasowo odebrana mu w trybie natychmiastowym (administracyjnym) własność – jest odsyłany na długą i kosztowną i zazwyczaj bezskuteczną drogę postępowania cywilnego w sądzie.

Kwestia zwrotu zwierząt uniewinnionym właścicielom, lub gdy postępowanie umorzono z braku podstaw – jest całkowicie pominięta , a dla realizacji równości praw i symetrii przepisów, jeśli doprecyzowywane są przepisy odnośnie odbioru zwierząt konieczne jest też doprecyzowanie przepisów dotyczących zwracania zwierząt w przypadkach wskazanych w prawie.

W związku z powyższym wprowadzenie poprawki w tym zakresie jest zasadne i konieczne.

Poprawka nr 4 do Druku 209 dotycząca Art 1 pkt 4 b

Dotyczy nakazu odnośnie długości uwięzi dla zwierzęcia domowego oraz wielkości kojców dla psów które to wielkości w brzmieniu z druku 209 – nierealne do spełnienia dla schronisk i większości właścicieli zwierząt doprowadzą do zwiększenia bezdomności i eutanazji zwierząt dla których „zabraknie” odpowiedniej powierzchni w kojcach

Aktualne brzmienie Art 1 pkt 4 b ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

4) w art. 9

b) dodaje się ust 3-7 w brzmieniu :

„3 Tymczasowe trzymanie zwierząt domowych na uwięzi jest dozwolone na uwięzi jest dozwolone na uwięzi o długości minimalnej 6m, zapewniając zwierzęciu korzystanie z wybiegu o powierzchni co najmniej 20 m² powierzchni”.

4. Do celów tymczasowego trzymania zwierząt domowych na uwięzi, zabrania się używania:

- 1) łańcucha;
- 2) metalowej obroży, w tym kolczatki

5. Trzymanie zwierząt w kojcu jest dozwolone, pod warunkiem zapewnienia zwierzęciu odpowiedniej powierzchni, zapewniając zwierzęciu o wysokości w kłębie:

- 1) do 50 cm – powierzchnię kojca wynoszącą nie mniej niż 9 m²;
- 2) od 51 cm do 66 cm – powierzchnię kojca wynoszącą nie mniej niż 12 m²;
- 3) powyżej 66 cm – powierzchnię kojca wynoszącą nie mniej niż 15 m².

6. W przypadku trzymania więcej niż jednego zwierzęcia w kojcu, powierzchnię kojca na każde kolejne zwierzę powiększa się o połowę powierzchni określonej odpowiednio w ust. 5 .

7. W przypadku trzymania w jednym kojcu zwierząt o różnej wysokości w kłębie, określonej w ust. 5, do obliczenia powierzchni kojca przyjmuje się powierzchnię określoną dla zwierzęcia o większej wysokości w kłębie.”

Poprawka ART 1 pkt 4b

4) w art. 9

b) dodaje się ust 3-7 w brzmieniu :

„3 Tymczasowe trzymanie zwierząt domowych na uwięzi jest dozwolone, na uwięzi której długość nie krótsza niż 3 m zapewni swobodnie poruszanie się zwierzęcia bez narażenia na owijanie uwięzi o elementy budowlane, ogrodzenia, drzewa lub inne w wyniku czego uwięź ulegałaby skróceniu. Zwierzę na uwięzi musi być zabezpieczone ogrodzeniem przed atakiem innych zwierząt bezdomnych lub dzikich oraz ruchem pojazdów.

„ 4 Do celów tymczasowego trzymania zwierząt domowych na uwięzi, zabrania się :

- 1) używania uwięzi zakładanej bezpośrednio na szyję zwierzęcia bez uwiązania za pośrednictwem szerokiej, niewzynającej się w szyję zwierzęcia obroży;
- 2) metalowej obroży, w tym kolczatki.

„5 Trzymanie zwierząt w kojcu jest dozwolone, pod warunkiem zapewnienia zwierzęciu powierzchni zapewniającej swobodne poruszanie się i spełniające wymogi określone w Art 1 pkt 1a .3b druku 209

6. wykreślony
7. wykreślony

Uzasadnienie poprawki w Art 1 pkt 4 b : Przedłużenie uwięzi do 6 metrów proponowane w druku 209 będzie skutkowało owijaniem się długiej uwięzi o elementy znajdujące się w pobliżu miejsca uwiązania zwierzęcia co w efekcie, doprowadzi do faktycznego permanentnego skracania długości uwięzi, zaplątywania się w nią psa oraz może być niebezpieczne dla zwierzęcia pozwalając mu na przeskoczenie przez ogrodzenie i zawisnięcie na uwięzi lub przedostania się w rejon ruchu maszyn rolniczych lub samochodów.

Istotnym jest aby uwięź nie wżynała się i nie dusiła zwierzęcia i taki zapis wprowadza nieśniejsza poprawka

Wprowadzenie obecnie minimalnych powierzchni kojców, będzie skutkowało masowym porzucaniem zwierząt przez właścicieli, którzy wobec zagrożenia karami a nie będąc w stanie spełnić tych kosztownych wymogów (koszt zakupu lub budowy kojców tej wielkości jest znaczny) będą masowo wyrzucać zwierzęta

W przypadku schronisk jeśliby normy powierzchni wskazane dla zwierza w obecnym brzmieniu Art 1 pkt 4 b zostały obecnie wprowadzone- skutkowało to będzie koniecznością poddania eutanazji zwierząt dla których nie wystarczy odpowiedniej powierzchni w kojcach.

Obecnie standardowy dostępny w sprzedaży kójec ma wymiary 2m x 3m i w takie kojce zaopatrzyła się znaczna grupa właścicieli zwierząt.

Zmiana standardów nie w zakresie umożliwienia normalnego funkcjonowania ale dla zapewnienia lepszego komfortu niektórych zwierząt – nie może być wprowadzana kosztem życia innych zwierząt dla których nie wystarczy odpowiednich powierzchni w schroniskach, lub narażaniem właścicieli zwierząt na koszty, przy czym należy stwierdzić, że w przypadku kojców dla kilku zwierząt **gdyby spełnić wymogi z druku 209 konieczne będzie uzyskiwanie pozwolenia na budowę, a więc celowe byłoby najpierw wprowadzić zmiany w przepisach ustawy prawo budowlane.**

Co istotne kojce dla psów służbowych w Policji, służbach celnych i innych również na dzień dzisiejszy nie odpowiadają wymogom wprowadzanym w przepisie Art 1 pkt 4 b (druk senacki 209)

Tak więc proponowane w przepisie Art 1 pkt 4 b minimalne powierzchnie w kojcu na jednego psa w skutkowałyby wielkimi kosztami zmiany kojców przez służby państwowe i właścicieli prywatnych, a także wzrostem bezdomności psów w związku z realnym ryzykiem porzucania zwierząt przez właścicieli nie mogących spełnić wymogów zapewnienia wielkości kojców wskazanych w druku 209 a także koniecznością eutanazji znacznej ilości psów w schroniskach, aby pozostały zapewnić narzucony „komfortowy” metraż.

Aby zapobiec wymienionym szkodliwym dla finansów służb państwowych oraz właścicieli prywatnych a dla zwierząt stanowiących poważne zagrożenie skutkom wprowadzenie poprawki eliminującej regulację wielkości powierzchni kojca jest celowe i konieczne dla dobra zwierząt i ratowania życia wielu psów.

Poprawka jest też celowa w zakresie zmiany długości uwięzi na której można czasowo przetrzymać zwierzę domowe, gdyż długość uwięzi powinna być dobierana indywidualnie w zależności od usytuowania od ogrodzenia miejsca przemieszczania się ludzi i pojazdów które to okoliczności jeśli nie będą brane pod uwagę przy narzuconej długości uwięzi 6 m mogą stworzyć dla zwierzęcia poważne zagrożenia i zamiast poprawy bytu pies może zostać narażony na niebezpieczeństwo nawet utraty życia jeśli 6 metrowa długość uwięzi pozwoli mu na przemieszczenie się np. w obszar ruchu pojazdów.

Poprawka nr 5 do Druku 209 dotycząca Art 1 pkt 10 a

Dotyczy wprowadzanego w przepisach projektu druk 209 zakazu wprowadzania zwierząt do obrotu przez internet – co spowoduje paraliż dla poszukiwania zwierzętom nowych domów

Aktualne brzmienie Art 1 pkt 4 b ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

5) w art. 10a

pkt 3 otrzymuje brzmienie

„3) wprowadzanie do obrotu psów i kotów poza miejscami ich chowu lub hodowli, w tym za pośrednictwem sieci Internet”

Poprawka do Art 1 pkt 10a

5) w art. 10a

pkt 3 wykreślony

Uzasadnienie poprawki do Art 1 pkt 10 a

Zakazanie wprowadzania do obrotu zwierząt za pomocą Internetu uniemożliwi urzędom gmin oraz schroniskom dla bezdomnych zwierząt i organizacjom pozarządowym ogłaszanie zwierząt ze schroniska dla poszukiwania im nowych właścicieli,

Poprawka nr 6 do Druku 209 dotycząca Art 1 pkt 11 a oraz c7

Dotyczy: Wprowadzanego treścią druku 209 **zakazu prowadzenia przez prywatnych właścicieli schronisk dla zwierząt bez przewidzianych odkodowań dla prowadzących schroniska** którzy zainwestowali w zakup terenu i infrastrukturę, pozostawienie rodzin i pracowników schronisk bez środków do życia w terminie 30 dni od wejścia w życie przepisu, bez wskazania co się ma stać po 30 dniach ze zwierzętami ze schronisk i stworzenie w zakresie prowadzenia schronisk monopolu organizacji pozarządowych co będzie skutkowało w sytuacji monopolu drenażem budżetów gmin

Aktualne brzmienie Art 1 pkt 6 a oraz c7 ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

6) w art. 11:

a) po ust 1 dodaje się ust 1a w brzmieniu:

„1a Gminy realizują zadanie zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom

- 1) za pośrednictwem jednostek organizacyjnych, prowadzących schroniska dla zwierząt lub,
- 2) tworząc jednostki organizacyjne, powołane w celu prowadzenia schroniska dla zwierząt lub
- 3) zawierając porozumienie, o którym mowa w ust. 4.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organizacje społeczne, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, które nie działają w celu osiągnięcia zysku i posiadające status organizacji pożytku publicznego, w rozumieniu art. 20 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057), mogą zapewniać bezdomnym zwierzętom opiekę i w tym celu prowadzić schroniska dla zwierząt, w porozumieniu z właściwymi organami samorządu terytorialnego.”,

c) dodaje się ust 5-7 w brzmieniu:

7 „, W schroniskach dla zwierząt, prowadzonych przez podmiot, o którym mowa w ust. 1a pkt 1 i 2 oraz w ust. 4, zatrudnia się wyłącznie osoby, które nie były skazane prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, którego przedmiotem było zwierzę, a także za umyślne przestępstwo popełnione z użyciem przemocy.”;

Poprawka do Art 1 pkt 6 a

w art. 11:

a) po ust 1 dodaje się ust 1a w brzmieniu:

„1a Gminy realizują zadanie zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom

- 1) za pośrednictwem jednostek organizacyjnych, prowadzących schroniska dla zwierząt lub,
- 2) tworząc jednostki organizacyjne, powołane w celu prowadzenia schroniska dla zwierząt lub
- 3) zawierając porozumienie, ze schroniskiem czyli podmiotem prowadzącym działalność nadzorowaną przez Powiatowego lekarza Weterynarii”
- 4) zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom o którym mowa w pkt 3 gmina zapewnia opłacając pobyt zwierzęcia w schronisku stawkami dobowymi wraz z opłatą początkową na wyłapanie i wstępne zabezpieczenie weterynaryjne zwierzęcia oraz refinansuje w rozliczeniu miesięcznym koszty sterylizacji lub kastracji oraz szczepień

znakowania mikrochipem i koniecznego leczenia na podstawie faktur wystawionych schronisku przez lekarza weterynarii

5) Minister właściwy dla spraw Rolnictwa ustali corocznie w rozporządzeniu minimalną stawkę dobową utrzymania zwierzęcia bezdomnego w schronisku oraz minimalną stawkę opłaty na wyłapanie i wstępne zabezpieczenie zwierzęcia w schronisku .

Poprawka do Art 1 pkt 6 c 7

c) dodaje się ust 5-7 w brzmieniu:

7 . wykreślony

Uzasadnienie poprawki do Art 1 pkt 6 a: Niedopuszczalne jest powierzenie monopolu na prowadzenie schronisk organizacjom pozarządowym i pozbawienia prywatnych właścicieli schronisk możliwości prowadzenia działalności jeśli spełniają normy wskazywane przez przepisy i podlegają nadzorowi PLW.

W przypadku dania monopolu organizacjom pozarządowym na prowadzenie schronisk właściciele schronisk prywatnych pozostaną pozbawienie możliwości prowadzenia działalności w celu prowadzenia której nabyli tereny, zainwestowali w zbrojenie terenu i zapewnienie wymaganej przepisami prawa infrastruktury – co podważa zaufanie obywatela do Państwa, gdyż prowadzenie legalnej działalności zostaje zabronione z naruszeniem przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i przepisów antymonopolowych.

Gminy będą drenowane z pieniędzy poprzez monopolistów – organizacje pozarządowe narzucające wygórowane stawki utrzymania zwierząt.

Chociaż pomysłodawcy nowelizacji dopuścili możliwość tworzenia obok schronisk prowadzonych przez organizacje pozarządowe także schronisk gminnych to wiele gmin nie będzie miało ani środków finansowych ani lokalizacji na budowę schroniska, a niezwykle krótki czas vacatio legis na likwidację działających obecnie legalnych schronisk – innych niż prowadzone przez organizacje pozarządowe sprawi – że gminy będą zmuszane do zawierania umów z organizacjami pozarządowymi, które będąc monopolistą w zakresie prowadzenia schronisk będą drenowały budżety gmin z pieniędzy.

Wprowadzenie monopolu organizacji pozarządowych i zniszczenie działających obecnie pod nadzorem PIW legalnych schronisk prowadzonych przez inne niż organizacje pozarządowe podmioty – zdestabilizuje system opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz stworzy system ochrony społeczności i zwierząt domowych , gospodarskich oraz dzikich przed bezdomnymi zwierzętami, których znaczna ilość blakających się i tworzących grupy, może w sytuacji zniszczenia obecnie działających schronisk stać się poważnym zagrożeniem.

Nie ma żadnego powodu dawania organizacjom pozarządowym monopolu na prowadzenie schronisk i opiekę nad bezdomnymi zwierzętami – gdyż jest wiele przykładów uchybień w standardach opieki nad zwierzętami w schroniskach prowadzonych przez organizacje pozarządowe.

Dlatego poprawka eliminująca zapis uniemożliwiający funkcjonowanie działających obecnie legalnych, nadzorowanych przez PIW schronisk- jest konieczna.

Natomiast wprowadzenie dobowych stawek utrzymania zwierząt w schronisku zapobiegnie jednorazowym znacznym wydatkom z budżetów gmin.

Uzasadnienie wykreślenia z Art 1 pkt 6 c pkt 7 :

Wprowadzenie tego przepisu uniemożliwi zatrudnianie osób skazanych, które mają wskazane w wyrokach resocjalizację poprzez prace na rzecz zwierząt. Praca taka odbywa się pod nadzorem i ma ważny wymiar resocjalizacyjny a także odgrywa istotną rolę w zapewnieniu odpowiedniej ilości osób obsługi w niektórych schroniskach.

Poprawka nr 7 do Druku 209 dotycząca Art 1 pkt 10a oraz c

Dotyczy: Wprowadzanego w przepisach druk 209 zakazu pokazów wszystkich zwierząt w cyrkach oraz innych pokazach np. rekonstrukcjach historycznych

Aktualne brzmienie Art 1 pkt 10a oraz c ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

10) w art 17

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zabronione jest wykorzystywanie w celach widowiskowych zwierząt wolno żyjących (dzikich) lub należących do gatunków takich zwierząt urodzonych i wychowanych w niewoli, za wyjątkiem ogrodów zoologicznych lub podobnych miejsc służących obserwacji zwierząt.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zabrania się działalności menażerii objazdowych, a także organizowania i prowadzenia występów cyrkowych z udziałem zwierząt lub podobnych pokazów, związanych z wykorzystywaniem zwierząt w celach rozrywkowych.”,

Poprawka do Art 1 pkt 10a oraz c

10) w art 17

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zabronione jest wykorzystywanie w celach widowiskowych zwierząt wolno żyjących (dzikich), za wyjątkiem ogrodów zoologicznych lub podobnych miejsc służących obserwacji zwierząt.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wykreślony

Uzasadnienie Poprawki do Art 1 pkt 10 a

Poprawka polega na ograniczeniu zakazu wykorzystywania zwierząt w celach widowiskowych do zwierząt wolno żyjących czyli dzikich, które miałyby być w celu wykorzystywania w pokazach i widowiskach odławiane. Natomiast poprawka uwzględnia sytuacje możliwości prowadzenia pokazów zwierząt należących do gatunków dziko żyjących ale urodzonych i wychowanych w niewoli. Zwierzęta takie przyzwyczajone do opiekunów i warunków utrzymania pod opieką człowieka, mogą w sytuacji objęcia ich zakazem prezentowania, być przekazywane przez dotychczasowych opiekunów w warunki gorsze, a na pewno inne niż te do których zwierzęta przywykły. Konieczność pozbywania się zwierząt, które przestając generować przychody będą generować jedynie koszty utrzymania może skutkować pogorszeniem losu tych zwierząt, gdyż na dzień dzisiejszy nie ma odpowiednich miejsc, gdzie obecni właściciele mogliby takie zwierzęta przekazywać.

Natomiast zakaz pokazów cyrkowych z udziałem zwierząt lub podobnych pokazów, związanych z wykorzystywaniem zwierząt w celach rozrywkowych sparaliżowałby produkcje filmowe, rekonstrukcje historyczne, a nawet parady wojskowe z prezentacją udziałów konnych, uniemożliwiłby pokazy zwierząt takich jak konie, czy psy, które aportowanie, czy np. bieganie z właścicielem często traktują jako zabawę. Warto zauważyć, że zakaz ten nie ogranicza się np. wyłącznie do zwierząt dziko żyjących, obejmuje wszystkie zwierzęta, tworząc ryzyko masowego pozbywania się przez właścicieli zwierząt, które nie będą mogły zarabiać, a także paraliżując wiele inicjatyw edukacyjnych i kultywujących tradycje dlatego poprawka wykreślająca ten przepis jest uzasadniona.

Poprawka nr 8 do Druku 209 dotycząca Art 1 pkt 11

Dotyczy : wprowadzanego nowelizacją druk 209 ograniczeń możliwości utrzymywania i działania zwierząt wykorzystywanych do celów filmowych, sportowych i specjalnych że może to skutkować paraliżem zarówno w dziedzinach sportu jak działania służb wykorzystujących zwierzęta

Aktualne brzmienie Art 1 pkt 11 ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

11) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwierzęta wykorzystywane do celów filmowych, sportowych i specjalnych mogą być przetrzymywane, hodowane i prezentowane jedynie w stadninach, w miejscach przeznaczonych dla zwierząt wykorzystywanych do celów specjalnych lub w miejscach spełniających warunki wymagane w przypadku miejsc przeznaczonych dla zwierząt wykorzystywanych do celów specjalnych, w ogrodach zoologicznych oraz w ośrodkach rehabilitacji zwierząt, pod nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej.”;

Poprawka do Art 1 pkt 11

w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwierzęta wykorzystywane do celów filmowych, sportowych i specjalnych mogą być przetrzymywane, hodowane i prezentowane w warunkach dopuszczonych przez Inspekcję Weterynaryjną i pod nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej.”;

Uzasadnienie poprawki do Art 1 pkt 11

Ponieważ nie sposób przewidzieć precyzyjnie wszystkich okoliczności w jakich zwierzęta wykorzystywane do celów filmowych, sportowych i specjalnych mogą się znaleźć celowym wydaje się objęcie nadzorem PIW warunków zachowania dobrostanu tych zwierząt, pozostawiając Inspekcji Weterynaryjnej możliwość elastycznego reagowania na bieżąco na konkretne sytuacje. Pozostawienie kompetentnym urzędowy lekarzom nadzoru nad dobrostanem wymienionych w tym przepisie zwierząt uchroni od ryzyka takiego obwarowania zapętlonymi sztywnymi przepisami, że faktycznie użytkowanie wymienionych zwierząt stanie się niemożliwe.

Poprawka nr 9 do Druku 209 dotycząca Art 1 pkt 15

Dotyczy : wprowadzanego nowelizacją druk 209 „współdziałania” organizacji pozarządowych z Powiatowymi Lekarzami Weterynarii czyli faktycznie **nakazu dopuszczania organizacji pozarządowych do udziału we wszelkich czynnościach nadzorczych i kontrolnych Powiatowych Lekarzy Weterynarii** – co w praktyce oznacza poddanie Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej przymusowi wprowadzania na tereny podmiotów prowadzących schroniska przedstawicieli organizacji pozarządowych które mając prawo prowadzić schroniska, będą mogły kontrolować konkurencję i pozyskiwać informację z dokumentacji konkurenta.- co tworzy ryzyko praktyki niedozwolonej konkurencji

Aktualne brzmienie Art 1 pkt 15 ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

15) w art. 34a:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Współdziałanie, o którym mowa w ust. 3, polega na prawie udziału we wszystkich czynnościach nadzorczych oraz wglądu w dokumentację schronisk dla zwierząt.”

Proponuje się wykreślenie w Art 1 pkt 15 pkt a

Uzasadnienie :

Niedopuszczalne jest poddanie służb państwowych czyli powiatowych lekarzy weterynarii pod nakaz dopuszczania do czynności organizacji pozarządowych w tym wglądu w dokumentację schronisk i udziału w czynnościach nadzorczych będących prerogatywą PIW, tym bardziej, że organizacje pozarządowe mogąc prowadzić schroniska dla zwierząt mogą z wykorzystaniem tego przepisu działać na szkodę schronisk właścicieli prywatnych zaczajając je jako konkurencje

Poprawka nr 10 do Druku 209 dotycząca Art 1 pkt 18

Dotyczy: Organizacji pozarządowych które zgodnie z projektowaną nowelizacją zawartą w druku 209 wyłyby wpisywane na listę prowadzoną przez Ministra Spraw Wewnętrznych i administracji i miałyby specjalne uprawnienia wszczynania i przystępowania do postępowań administracyjnych, wnoszenia pozwów w postępowaniach cywilnych oraz uczestniczenia w postępowaniach karnych

Aktualne brzmienie Art 1 pkt 15 ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

18) Art. 34e. Ust 3

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej wydaje decyzję w przedmiocie wpisu organizacji pozarządowej na listę, o której mowa w ust. 1, na jej wniosek

Poprawka do Art 1 pkt 18

Art 34e. Ust 3

„3 Minister właściwy do spraw administracji publicznej wydaje decyzję w przedmiocie wpisu organizacji pozarządowej na listę, o której mowa w ust. 1, na jej wniosek po przeprowadzeniu ogłoszonego publicznie postępowania sprawdzającego w zakresie spełnienia wymogów wskazanych w ust 2 pkt 4 a w szczególności jak dana organizacja w okresie 5 lat od daty złożenia wniosku lub od daty powstania organizacji jeśli działa ona krócej niż 5 lat przestrzegała przepisów zawartych :

- w art 7 ust 3 – w zakresie niezwłoczności powiadomienia wójta, burmistrza, lub prezydenta miasta o czasowym odebraniu zwierzęcia
- w art 7 ust 6 – w zakresie zwracania zwierząt właścicielom w przypadku ich uniewinnienia, lub umorzenia postępowania lub innych wskazanych w ustawie a także w przypadku nakazu zwrotu zwierza przez Sąd lub organ administracji
- w art 38 – w zakresie dopełnienia wszystkich obowiązków wynikających dla organizacji z orzeczenia przez Sąd przypadku zwierząt.

Organizacje wobec których postępowanie wykaże iż dopuszczały się uchybień w zakresie stosowania art 7 ust 3 , art 7 ust 6 oraz art 38 , nie będą mogły zostać wpisane na listw o której w przepisie mowa.

Uzasadnienie Poprawki do Art 1 pkt 18

Ponieważ organizacje pozarządowe o których mowa w art 34 e mają posiadać bardzo szerokie uprawnienia w zakresie odbierania zwierząt właścicielom wszczynania i przystępowania do toczących się postępowań administracyjnych, zaskarżania zapadłych rozstrzygnięć , występowania z powództwami cywilnymi oraz statusu podmiotów wykonujących uprawnienia pokrzywdzonych w postępowaniach karnych przeciwko właścicielom zwierząt, konieczne jest przed wpisaniem organizacji na listę organizacji o tak potężnych uprawnieniach sprawdzenie w drodze jawnego postępowania przez prowadzącego listę Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji czy organizacja która złożyła wniosek o wpisanie na listę w przeszłości przestrzegała prawa w tym zakresie w którym miałyby otrzymać specjalne uprawnienia.

Poprawka nr 11 do Druku 209 dotycząca Art 1 pkt 19

Dotyczy: Organizacji pozarządowych które zgodnie z projektowaną nowelizacją zawartą w druku 209 zostałyby zrównane w u uprawnieniach Głównym Lekarzem Weterynarii i otrzymałyby możliwość włączania się do postępowań administracyjnych na każdym etapie i zaskarżania wszystkich korzystnych dla właścicieli zwierząt rozstrzygnięć

Aktualne brzmienie Art 1 pkt 19 ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

19) po art. 34e dodaje się rozdział 10d w brzmieniu:

„Rozdział 10d

Przepisy proceduralne

Art. 34f. 1. Organizacje pozarządowe wpisane na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1, lub Główny Lekarz Weterynarii, mogą żądać wszczęcia postępowania administracyjnego lub zgłaszać żądanie dopuszczenia do udziału w toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawach dotyczących ochrony zwierząt.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, uczestniczą w postępowaniu na prawach strony.

Art. 34g. 1. W sprawach dotyczących ochrony zwierząt, skarga do sądu administracyjnego od decyzji wydanej w postępowaniu administracyjnym, przysługuje także:

1) Głównemu Lekarzowi Weterynarii;

2) organizacjom pozarządowym wpisanym na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1.

2. Skarga przysługuje podmiotom, o których mowa w ust. 1, także w przypadku, gdy nie brały one udziału w określonym postępowaniu. W postępowaniu odwoławczym podmioty, o których mowa w ust. 1, uczestniczą na prawach strony.

3. Na postanowienie o odmowie dopuszczenia do udziału w postępowaniu podmiotom, o których mowa w ust. 1, służy zażalenie.”;

Poprawka do Art 1 ust 19

19) po art. 34e dodaje się rozdział 10d w brzmieniu:

„Rozdział 10d

Przepisy proceduralne

Art. 34f. 1. Główny Lekarz Weterynarii, może żądać wszczęcia postępowania administracyjnego lub zgłaszać żądanie dopuszczenia do udziału w toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawach dotyczących ochrony zwierząt i uczestniczy w postępowaniu na prawach strony.

Art. 34g. 1. W sprawach dotyczących ochrony zwierząt, skarga do sądu administracyjnego od decyzji wydanej w postępowaniu administracyjnym, przysługuje także Głównemu Lekarzowi Weterynarii;

2. Skarga przysługuje Głównemu Lekarzowi Weterynarii , o których mowa w ust. 1, także w przypadku, gdy nie brał on udziału w określonym postępowaniu. W postępowaniu odwoławczym Główny Lekarz Weterynarii uczestniczy na prawach strony.

3. Na postanowienie o odmowie dopuszczenia do udziału w postępowaniu podmiotom, o których mowa w ust. 1, służy zażalenie.”;

Uzasadnienie Poprawki do Art 1 ust 19

Doświadczenie z lat ubiegłych wskazuje, że organizacje pozarządowe uczestnicząc w postępowaniach administracyjnych w przedmiocie czasowego odebrania zwierząt właścicielom w

przypadku decyzji korzystnych dla właścicieli zwierząt , odnawiających orzeczenia o czasowym odebraniu zwierząt – nader często a w zasadzie permanentnie stosują jako metodę uchylania się od zwrotu zwierząt właścicielowi przeciągania postępowań administracyjnych zaskarżając korzystne dla właścicieli zwierząt rozstrzygnięcia na każdym możliwym etapie blokując uprawomocnienie się decyzji która powinna skutkować zwróceniem zwierząt.

Udział organizacji pozarządowych które odbierają zwierzęta właścicielom w postępowaniach administracyjnych skutkuje uchylaniem się tych organizacji nieraz przez lata od zwrotu zwierząt właścicielowi przez organizację, która przetrzymuje zwierzęta pomimo decyzji odmawiającej orzeczenia o czasowym odbiorze zwierząt w związku ze stwierdzeniem braku podstaw odbioru przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta - ale organizacja zaskarżając taką korzystną dla właściciela decyzję na wszystkich etapach postępowania zwierząt właścicielowi nie oddaje.

Poprawka nr 12 do Druku 209 dotycząca Art 1 pkt 22

Dotyczy: karania każdego kto by nie tylko działaniem, ale zaniechaniem uniemożliwił organizacji pozarządowej odebranie zwierzęcia właścicielowi lub wejście przedstawicieli organizacji na teren schroniska dla zwierząt prowadzonego np. przez np. konkurencyjną organizację.

Aktualne brzmienie Art 1 pkt 19 ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

22) po art 40 dodaje się art 40 a w brzmieniu

„Art. 40a. Kto, działaniem lub zaniechaniem, uniemożliwia przedstawicielom organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, podejmowanie czynności, o których mowa w art. 34a ust. 3a, podlega karze grzywny.”.

Rekomenduje się wykreślenie Art 1 pkt 22

Uzasadnienie Brak podstaw do tak uprzywilejowanego traktowania organizacji pozarządowych. Istnieje ryzyko, że przy tak sformułowanym przepisie nawet wyrażenie poglądu o braku podstawy odebrania zwierzęcia może być powodem do karania jako uniemożliwianie organizacji odbioru zwierzęcia, a także byliby karani Powiatowi Lekarze Weterynarii gdyby odmawiali udostępniania dokumentacji schronisk i wpuszczania na teren nadzorowanych schronisk przedstawicieli organizacji, przy czym ponieważ organizacje mogą prowadzić schroniska, mogłyby pod groźbą grzywny zmuszać powiatowych lekarzy weterynarii do udostępniania im terenu i dokumentacji konkurencyjnych schronisk – co pozawalałoby podejmować organizacjom działania nieuczciwej konkurencji (działania nadzorcze i kontrolne wobec konkurencji, a więc działania pozbawione waloru bezstronności .

Poprawka wykreśla ten przepis jako grożący tworzeniem patologii i nadzwyczajnych uprawnień organizacji pozarządowych dających im władzę nad Powiatowymi Lekarzami Weterynarii

Poprawka nr 13 do Druku 209 dotycząca Art 2

Dotyczy: Uprawnienia organizacji pozarządowych do wytaczania powództw w celu ochrony zwierząt

Aktualne brzmienie Art 2 ustawy z dnia 18 września 2020 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575 i 1578) w części pierwszej w księdze pierwszej po tytule III b dodaje się tytuł III ba brzmieniu:

„Tytuł IIIba

Ochrona zwierząt

Art. 63^{4a}. Organizacje pozarządowe wpisane na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638 i ...), lub Główny Lekarz Weterynarii, mogą wytaczać powództwa w celu ochrony zwierząt.”

Poprawka do Art 2

Art 2 – wykreślony

Uzasadnienie poprawki dot Art 2.

Wnosi się poprawkę wykreślającą Art 2 zawarty w druku 209 ponieważ przyznanie organizacjom pozarządowym uprawnień do wytaczania powództw cywilnych w celu ochrony zwierząt **jest niebezpieczne szczególnie dla budżetów gmin**, wobec których organizacje pozarządowe działające przez profesjonalnych prawników zaczną masowo wnosić powództwa w związku z np. niewłaściwą zadaniem organizacji ochroną takiego czy innego zwierzęcia czy to dzikiego (np. dziki na terenie gminy) czy to np. zawarcia przez gminę umowy z niezaakceptowanym przez daną organizację schroniskiem. Wciąganie przez organizacje pozarządowe gmin w kosztowne procesy cywilne i ewentualne zasądzone odszkodowania i koszty sądowe, mogą skutkować zagrożeniem budżetów zwłaszcza małych gmin wiejskich

Poprawka nr 14 do Druku 209 dotycząca Art 4

Dotyczy : nadania organizacjom pozarządowym oraz Głównemu Lekarzowi Weterynarii jednocześnie statusu strony w postępowaniu karnym oraz organu prowadzącego dochodzenie we własnej czyli w sprawie w której jest strona. Oprócz niecelowego zrównania w uprawnienia Głównego Lekarza Weterynarii z organizacjami pozarządowymi – Art 4 wprowadza niedopuszczalne prawnie rozwiązanie łączenia w tym samym postępowaniu statusu strony i organu prowadzącego dochodzenie.

Aktualne brzmienie Art 4 ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

Art. 4. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30, 413, 568, 1086 i 1458) w art. 49 dodaje się § 5 w brzmieniu:
„§ 5. W sprawach o przestępstwa, których przedmiotem było zwierzę, oraz o przestępstwa, o których mowa w rozdziale XXII Kodeksu karnego, organizacje pozarządowe wpisane na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638 i ...), lub Główny Lekarz Weterynarii, mogą wykonywać prawa pokrzywdzonego, jeżeli w zakresie swego działania ujawniły przestępstwo lub wystąpiły o wszczęcie postępowania.

Poprawka do Art 4

Art 4 – wykreślony

Uzasadnienie poprawki do Art 4

Wprowadza się poprawkę **polegającą na wykreśleniu Art 4** z druku 209 ponieważ jest sprzeczne z podstawowa zasada postępowań karnych , aby strona postępowania prowadziła we własnej sprawie czynności mające na celu ustalenie stanu faktycznego, gdyż podmiot będący stroną postępowania jest zainteresowany określonym rozstrzygnięciem w sprawie , a więc jego ustalenia pozbawione są waloru obiektywizmu.

Wykreślony Art 4 mówi wprost, że prawa pokrzywdzonego czyli strony wykonywałby podmiot, którego działania ujawniły przestępstwo z czego wynika, że podmiot taki aby przestępstwo ujawnić musiał wcześniej prowadzić czynności zmierzające do ujawnienia przestępstwa i na podstawie własnych ustaleń wystąpił o wszczęcie postępowania. Zatem oprócz niecelowego zrównania w uprawnienia Głównego Lekarza Weterynarii z organizacjami pozarządowymi – Art 4 wprowadza niedopuszczalne prawnie rozwiązanie łączenia w tym samym postępowaniu statusu strony postępowania karnego ze statusem organu prowadzącego w tej sprawie dochodzenie.

Poprawka nr 15 do Druku 209 dotycząca Art 7

Dotyczy: Wprowadzenia zmian w ustawie o ochronie przyrody – będących konsekwencją zawartego w projekcie w druku 209 zakazu prezentacji zwierząt w cyrkach .

Aktualne brzmienie Art 7 ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

Art. 7. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, 471 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w pkt 11 uchyla się lit. a;
- 2) w art. 73 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie dotyczą ogrodów zoologicznych i placówek naukowych prowadzących badania nad zwierzętami, a zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczą ośrodków rehabilitacji zwierząt.”.

Poprawka do Art 7

Art 7 – wykreślony

Uzasadnienie poprawki do Art 7

Poprawka do Art 7 nowelizacji z druku 209 polegająca na wykreśleniu wymienionego Art 7 czyli konsekwencji w przepisach ustawy o ochronie przyrody zakazu prezentowania zwierząt w cyrkach i innych pokazach - jest uzasadniona w sytuacji wniesienia poprawki do Druku 209 dotycząca Art 1 pkt 10a oraz c - poprzez wykreślenie zakazu prezentowania zwierząt w cyrkach.

Należy nadmienić, że przesadny i niczym nieuzasadniony jest zakaz prezentacji w cyrkach zwierząt nie tylko dzikich ale zwierząt wszystkich gatunków w tym np. koni, wielbłądów użytkowanych jako zwierzęta pod wierzch i w podobnym charakterze w cyrku prezentowane, czy też zakaz pokazów psów, które pokazy z piłką czy innymi elementami aportowania, a także biegi i skoki traktują jako zabawę którą zapewnia się także psom w ramach zabawy z właścicielem. Stąd poprawka polegająca na wykreśleniu zakazu prezentacji wszystkich zwierząt w na pokazach i w cyrkach i w konsekwencji poprawka polegająca na wykreśleniu art 7 z druku 209.

Poprawka nr 16 do Druku 209 dotycząca Art 9

Dotyczy : Wprowadzenia zmian w ustawie o ochronie przyrody – będących konsekwencją zawartego w projekcie w druku 209 zakazu prezentacji zwierząt w cyrkach .

Aktualne brzmienie Art 9 ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

Art 9.

Art. 9. 1. Do postępowań w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Tracą ważność zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, wydane przedsiębiorcom przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Poprawka do Art 9

Art 9.

Art. 9. 1. Do postępowań w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Wykreślony.

Uzasadnienia poprawki do Art 9

Poprawka do Art 9 ustawy zawartej w druku 209 jest konieczne ponieważ nawet w treści nowelizacji w druku 209 właścicielom schronisk prywatnych pozostawiono 6 miesięcy Vacatio legis dopiero po upływie którego schroniska dla bezdomnych zwierząt mogłyby zgodnie z nowelizacją opisana w druku 209 prowadzić wyłącznie organizacje pozarządowe . W tej sytuacji istnieje niezgodność okresu czasu 6 – cio miesięcznego Vicario legis na zlikwidowanie schronisk prywatnych przedsiębiorców ze wskazaniem 30 – to dniowego terminu utraty przez nich zezwoleń na prowadzenie schronisk. W opisanej sytuacji prywatnej osobie prowadzącej schronisko zezwolenie na prowadzenie schroniska wygasłoby na 5 miesięcy przed upływem Vacatio legis.

Niezależnie od zarzutu braku zgodności w terminach wskazanych w nowelizacji z druku 209 odnośnie wprowadzenia monopolu organizacji pozarządowych na prowadzenie schronisk dla zwierząt schronisk została także poprawka zmieniająca przepis Art 1 pkt 11 a w ten sposób, aby prawo prywatnych przedsiębiorców do prowadzenia schronisk było zachowane.

Zapis w nowelizacji zawarty w druku 209 pozbawiający osoby prywatne prawa prowadzenia schronisk, które w wielu wypadkach były prowadzone jako działalność rodzinna, pozbawia właścicieli schronisk podstawy bytu ich oraz ich rodzin i pracowników bez przewidzianych odszkodowań za poniesione inwestycje na zakup terenów i infrastrukturę , bez jakichkolwiek odszkodowań w nierealnych terminach wyadoptowania psów z tych schronisk, jest próbą niekonstytucyjnej próby ograniczania swobody działalności gospodarczej, pozbawienia ludzi podstawy utrzymania , oraz poprzez brak przepisów dotyczących zabezpieczenia zwierząt z likwidowanych schronisk- tworzący zagrożenie społeczne. Przepis nowelizacji dający organizacjom pozarządowym monopol na prowadzenie schronisk – zagraża drenażem finansowym budżetów

gmin przez monopolistów oraz zagraża życiu zwierząt w likwidowanych praktycznie z dnia na dzień schroniskach prywatnych. W związku z powyższym poprawka wykreślająca monopol organizacji pozarządowych w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt i wykluczająca osoby prywatne od lat wykonujących taką działalność jest zasadna.

Poprawka nr 17 do Druku 209 dotycząca Art 12

Dotyczy : Przekazywania przez cyrki i bazy cyrkowe zwierząt, którym nie będą mogły zapewnić opieki .projekt nowelizacji zawarty w druku 209 zakłada możliwość przekazywania takich zwierząt, wśród których mogą być także zwierzęta niebezpieczne organizacjom pozarządowym, co niniejsza poprawka ma uniemożliwić jako zagrażające bezpieczeństwu publicznemu i niekonsekwentne gdyż nie sposób założyć ze organizacja pozarządowa nieprowadząca ogrodu zoologicznego może bezpiecznie przetrzymywać np. tygrysy

Aktualne brzmienie Art 12 ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

- Art. 12. 1. Jeżeli właściciel lub opiekun zwierzęcia dotychczas wykorzystywanego do celów rozrywkowych i widowiskowych, przetrzymywanego, hodowanego i prezentowanego w cyrkach lub bazach cyrkowych nie może lub nie chce zapewnić mu opieki, zwierzę to, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przekazywane jest, właściwej, ze względu na miejsce prowadzenia działalności, gminnej jednostce organizacyjnej, prowadzącej schronisko dla bezdomnych zwierząt, bądź ogrodowi zoologicznemu.
2. Przekazanie zwierzęcia, o którym mowa w ust. 1, następuje za zgodą podmiotu, któremu zwierzę ma być przekazane.
3. Gminne jednostki organizacyjne, którym przekazano zwierzęta, o których mowa w ust. 1, mogą je przekazywać organizacjom społecznym, o których mowa w art. 11 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na podstawie porozumienia.
4. W przypadku braku zgody, o której mowa w ust. 2, lub wystąpienia innych okoliczności uniemożliwiających przekazanie zwierzęcia podmiotom, o których mowa w ust. 1, zwierzę może zostać nieodpłatnie przekazane innej osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej albo osobie fizycznej, która zapewni mu właściwą opiekę.

Poprawka do Art 12

Art. 12. 1. Jeżeli właściciel lub opiekun zwierzęcia dotychczas wykorzystywanego do celów rozrywkowych i widowiskowych, przetrzymywanego, hodowanego i prezentowanego w cyrkach lub bazach cyrkowych nie może lub nie chce zapewnić mu opieki, zwierzę to, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przekazywane jest ogrodowi zoologicznemu.

Uzasadnienie poprawki do Art 12

Argumentacja organizacji pozarządowych w zakresie zakazywania posiadania zwierząt dzikich w tym niebezpiecznych osobom prywatnym bazowała na braku możliwości zapewnienia właściwej opieki takim zwierzętom przez osoby prywatne nawet dysponujące odpowiednio przygotowanymi pomieszczeniami i arealem . W tej sytuacji brak jakiegokolwiek uzasadnienia merytorycznego, aby uznać że gminne schroniska dla bezdomnych zwierząt lub organizacje pozarządowe które nie prowadzą ogrodu zoologicznego miałyby zapewnić dzikim i niebezpiecznym zwierzętom przekazywanym przez cyrki właściwą opiekę, a także zapewnić bezpieczeństwo publiczne w związku z utrzymywaniem takich zwierząt. Stąd zgodnie z wcześniejszą argumentacją organizacji pozarządowych wnoszoną poprawką wskazuje się ogród zoologiczny jako jedyne miejsce właściwe do przekazania przez cyrk zwierzęcia którego nie będzie mógł lub chciał dalej posiadać.

Poprawka nr 18 do Druku 209 dotycząca Art 13 a

Dotyczy : Wyplacenia odszkodowań dla prywatnych właścicieli schronisk za przymuszenie ich do zaprzestania działalności poprzez wyłączenie możliwości prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt przez podmiot inny niż jednostka gminna lub organizacja pozarządowa, oraz zabezpieczenie zwierząt ze schronisk którym uniemożliwi działanie przepis Art 1 pkt 11 a

Aktualne brzmienie ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209) - Nie przewiduje odszkodowań dla właścicieli schronisk przymuszonych do zaprzestania prowadzenia tej działalności poprzez wprowadzenie przepisu Art 1 pkt 11 a

Poprawka wprowadza po Art 13, Art 13 a w brzmieniu:

Art. 13a .

1/ Podmiotom wykonującym w dniu wejścia w życie przepisu . Art 1 pkt 11 a ustawy zmieniającej działalność gospodarczą prowadzenia schronisk dla bezdomnych zwierząt przysługuje rekompensata z budżetu państwa z tytułu zaprzestania tej działalności w związku z wejściem w życie przepisu Art 1 pkt 11 a ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw.

2/ Gminy, które powierzyły bezdomne zwierzęta ze swego terenu do schroniska którego właściciel w związku z wejściem w życie przepisu Art 1 pkt 11a został przymuszony do zaniechania działalności w zakresie prowadzenia schroniska mają obowiązek odebrania z tego schroniska zwierząt które powierzyły, a które po wejściu w życie przepisu pozostawałyby w takim schronisku w nieprzekraczalnym terminie 30 dni.

3/ W przypadku nieodebrania przez gminę zwierząt w terminie o którym mowa w ust 2 właścicielowi schroniska przysługuje od gminy zwrot kosztów utrzymania takich zwierząt za każdy dzień przetrzymania oraz comiesięczna rekompensata w wysokości potrójnej stawki utrzymania zwierząt w danym miesiącu.

4/ Właściciel schroniska przetrzymujący zwierzęta których gmina pomimo takiego obowiązku nie odebrała, udzielający takim zwierzętom pomieszczenia i opieki po terminie z upływem którego był obowiązany zaprzestać prowadzenia schroniska w związku z przepisem Art 1 pkt 11a - nie podlega karze.

Uzasadnienie poprawki wprowadzającej po Art 13 Art 13 a:

Nowelizacja zawarta w ustawie o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk 209) , przymuszając przepisem art 1 pkt 11 a prywatnych właścicieli schronisk dla bezdomnych zwierząt do zaprzestania tej działalności i przyznania monopolu na prowadzenie schronisk organizacjom pozarządowym i to wyłącznie posiadającym status organizacji pożytku publicznego, nie przewidziała ani odszkodowań dla właścicieli schronisk pozbawionych podstawy bytu oraz nakładów i inwestycji na zakupione tereny i infrastrukturę schroniska co dotknie także organizacje pozarządowe które prowadzą schroniska, ale nie mają statusu opp, ale także nie podała żadnych wskazań co do zabezpieczenia zwierząt z likwidowanych schronisk podmiotów nie będących organizacjami pozarządowymi o statusie opp.

W nowelizacji nie zabezpieczono więc losu zwierząt po upływie krótkiego vacatio legis w czasie którego nie ma żadnej możliwości stworzenia nowych schronisk gminnych czy organizacji opp które przejęłyby zwierzęta z likwidowanych przepisem Art 1 ust 11 a schronisk - tak więc nieśniejsza poprawka ma na celu zabezpieczenie dla właścicieli schronisk zmuszonych do zaniechania działalności rekompensat za utracone inwestycje oraz zabezpieczenie bytu zwierząt z likwidowanych schronisk.

Poprawka nr 19 do Druku 209 dotycząca Art 16 pkt

Dotyczy: Wykreślenia zmiany wprowadzanej nowelizacją zawartą w druku 209 która polega na wygaszeniu aktualnych zezwoleń na prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt. Zezwolenia wydawane na okres 10 lat stanowiły gwarancję stabilnej działalności przedsiębiorców którzy zainwestowali w zakup terenu i infrastrukturę schronisk znaczne kwoty aby zapewnić gminom realizację ustawowego obowiązku gmin o umieszczaniu bezdomnych zwierząt w schronisku nadzorowanym przez PIW. Wygaszenie zezwoleń wydanych legalnym przedsiębiorcą po 12 miesiącach odda gminy pod drenaż finansowy organizacji pozarządowych, którym ten przepis zapewnia monopol na opiekę nad zwierzętami za pieniądze gmin

Aktualne brzmienie Art 16 ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

Art. 16. Zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 3, wydane na podstawie art. 9 ust. 1b tej ustawy, wygasają po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Poprawka do Art 16

Art 16 – wykreślony

Uzasadnienie poprawki do art 16

Poprawka do Art 16 nowelizacji zawartej w druku 209 polegająca na wykreśleniu tego szkodliwego i niebezpiecznego przepisu jest konieczna.

Przepis wyduszając zezwolenia dla funkcjonujących **legalnych nadzorowanych przez PIW schronisk dla zwierząt** przyniosły bardzo szkodliwe i niebezpieczne skutki :

– wykreślany poprawką przepis gdyby nie został wykreślony zdestabilizowałby ochronę bezdomnych zwierząt w gminach **ale także zdemontowałby system ochrony społeczeństwa oraz zwierząt domowych, gospodarskich i dzikich przed bezdomnymi zwierzętami**

– **wykreślany poprawką przepis gdyby nie został wykreślony nadalby monopol na prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt organizacjom pozarządowym – które wykorzystując sytuację monopolisty drenowałyby budżety gmin.** Co prawda projektodawcy nowelizacji dopuścili powstawanie oprócz schronisk prowadzonych przez organizacje pozarządowe także zakładanie schronisk gminnych- ale takie inwestycje często przekroczą możliwości gmin, a na pewno nie będą możliwe do uruchomienia w ciągu 12 miesięcy. Stąd aby umożliwić gminom realizację ustawowych zadań opieki nad zwierzętami, ale także ochronę mieszkańców oraz zwierząt domowych, gospodarskich i dzikich przed blakającymi się bezdomnymi zwierzętami – należało przepis destabilizujący system opieki nad bezdomnymi zwierzętami i destabilizujący budżety gmin – wykreślić

– wykreślany poprawką przepis, gdyby nie został wykreślony **pozbawiły podstawy bytu oraz zwrotu inwestycji przedsiębiorców którzy w zaufaniu do Państwa Polskiego zainwestowali** w zakup terenu infrastrukturę oraz wyposażenie schronisk – licząc na prowadzenie działalności przez 10 lat.

– Wykreślony poprawką przepis, **gdyby wszedł w życie pozbawiłby pracy pracowników schronisk,** a co ważne schroniska są usytuowane często w obszarach oddalonych od ośrodków oferujących miejsca pracy i często schronisko jest jedynym w okolicy pracodawcą.

– **Utrata miejsc pracy – jakichkolwiek w okresie kryzysu COVID 19– jest niedopuszczalne.**

Przepis wygaszający zezwolenia na prowadzenie schronisk godzi w stabilność działalności gospodarczej małych przedsiębiorców i podważa zaufanie do Państwa Polskiego. Zezwolenia

wydane podmiotom prowadzącym schroniska na 10 lat sprawiły, że w zaufaniu do Państwa Polskiego podmioty prowadzące schroniska zakupiły tereny oraz wykonały wymaganą przepisami obowiązującego prawa infrastrukturę. Zainwestowały wielkie kwoty, aby zapewnić dobrostan powierzonym im przez gminy zwierzętom.

Wygaszenie zezwoleń podmiotom prowadzącym legalną działalność pod nadzorem powiatowych lekarzy weterynarii i zapewnienie monopolu na prowadzenie schronisk wyłącznie organizacjom pozarządowym mającym status organizacji pożytku publicznego jest działaniem niekonstytucyjnym i dyskryminacyjnym, gdyż uprzywilejowuje regionizację pozarządową w zakresie działalności polegającej na prowadzeniu schronisk dla zwierząt

Brak jakichkolwiek podstaw by twierdzić, że organizacje pozarządowe zapewniają w prowadzonych przez siebie schroniskach wyższy dobrostan zwierząt – i tak jak są sytuacje, gdy prywatny przedsiębiorca uchybi przepisom w zakresie prowadzenia schronisk tak samo przykłady organizacji pożytku publicznego które prowadzą schroniska, gdzie jest bardzo wysoka śmiertelność zwierząt (np. istnieje przykład schroniska prowadzonego przez organizację pozarządową o statusie organizacji pożytku publicznego gdzie w pewnym czasie śmiertelność kotów sięgała 70 % a w ciągu 10 miesięcy danego roku odnotowano 127 zagryzień psów w kojcach – materiał ten jest w razie potrzeby do udostępnienia) – tak więc twierdzenie, że tylko organizacje pozarządowe gwarantują właściwe prowadzenie schronisk dla zwierząt – nie ma podstawy w stanie faktycznym.

Wobec podanych okoliczności poprawka polegająca na wykreśleniu przepisu jest zasadna

Poprawka nr 20 do Druku 209 dotycząca Art 17 pkt 1

Dotyczy : Vacatio legis wprowadzenia przepisów narzucających wielkość kopców dla psów, likwidację schronisk dla bezdomnych zwierząt prowadzonych przez podmioty inne niż organizacje społeczne pożytku publicznego i zakazujących pokazów zwierząt w cyrkach i innego rodzaju pokazach

Aktualne brzmienie Art 17 ustawy z dnia 18 września 2020 r o zmianie ustawy o ochronie zwierząt i niektórych innych ustaw (Druk senacki 209)

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

1) art. 1 pkt 4, 6 i 8–11 oraz art. 9 ust. 2, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;

Poprawka do Art 17 ust 1 w brzmieniu

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

1) art. 1 pkt 4, 6 i 8–11 oraz art. 9 ust. 2, które wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia;

Uzasadnienie poprawki do art 17 ust 1 w zakresie przedłużenia Vacatio legis na powiększenie kopców oraz na zakończenie działania schronisk prowadzonych przez podmioty inne niż organizacje pozarządowe opp w związku z nieprzewidzeniem przez autorów nowelizacji zabezpieczenia dla zwierząt z likwidowanych nowelizacją schronisk, oraz przygotowania gmin na utratę schronisk z którymi współpracowały w zakresie zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom z ich terenów opieki od wielu lat : 24 miesiące vacatio legis to minimalny w miarę realny okres , aby schroniska i prywatni właściciele psów dali rady zbudować lub zakupić koczki spełniające wymiary nakazane przez nowelizację, które przy wskazanych w nowelizacji wymiarach będą drogie, a w niektórych przypadkach będą wymagać pozwolenia na budowę .W przypadku schronisk konieczne będzie dokupienie terenu tam gdzie to będzie możliwe lub zmniejszenie ilości utrzymywanych zwierząt tak żeby pozostałym zwierzętom zapewnić wymagana powierzchnie, a termin 24 miesiące daje pewne szanse na wyadptowanie nadmiaru psów zamiast poddania ich eutanazji w związku z brakiem dla nich nakazanej nowelizacją powierzchni w koczach. W tej sytuacji konieczne jest też przedłożenie terminu utraty za sprawa nowelizacji ustawy ważności zezwoleń które posiadają obecnie legalne schroniska. **Tak więc szczególnie w trosce o życie zwierząt dla których twórcy nowelizacji nie przewidzieli zabezpieczenia w sytuacji likwidowania schronisk w których zwierzęta te się zanodują wydłużenie vacatio legis jest konieczne, a poprawka takie przedłużenie wprowadzająca jest uzasadniona.**